

Chang Yi este o renumită autoare de literatură pentru copii, de minoritate manciuriană, născută la Beijing, membră a Asociației internaționale a scriitorilor și ilustrătorilor de carte pentru copii. Scrierile ei au apărut în „Tineri scriitori” și „Literatura în Beijing”; printre operele reprezentative numărându-se „Monștrii din Orașul Interzis”, „Convorbiri între monștrii din Orașul Interzis”, „Visele lui Li Kankan de la orele de studiu individual”, „Fabrica de ciocolată plină de secrete”. Seria de povești „Monștrii din Orașul Interzis” a fost selectată de Biroul de Stat pentru Presă, Publicație, Radio, Film și Televiziune în cadrul celei de-a II-a ediții drept Carte Recomandată de promovare în întreaga țară a remarcabilei culturi tradiționale chinezești; Biroul Național de Presă și Publicații o recomandă tinerilor printre cele 100 de Publicații Remarcabile din 2018; China Education News o include în Top 10 cărți pentru copii recomandate de profesori în 2017; la cea de-a V-a ediție a „Tinerilor Chinezi” este listată printre scrierile de excepție; site-ul Dangdang o menționează în lista de top a cărților pentru copii din 2017; proiectul „Reading in Guangzhou” o include în Top 10, fiind apreciată drept cea mai bună carte pentru copii din anul 2017 ș.a.

Ilustrator

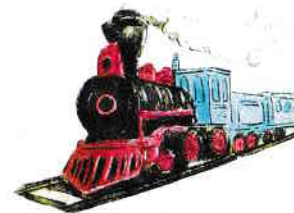
Meme Lu este o ilustratoare independentă. Iubește pictura din copilărie și urmează cursuri universitare de pictură murală. Lucrează timp de mai mulți ani în cadrul unei edituri, ca editor de carte ilustrată, devenind mai târziu ilustratoare independentă. Lucrările ei au fost publicate de numeroase instituții de cultură și presă, cum ar fi Editura Literaturii Populare, Editura pentru Predarea Limbilor Străine și Cercetare, Editura pentru Copii din Beijing, Editura Tiantian, Editura Universității de Pedagogie din Guangxi, Phoenix Publishing Media Group ș.a.

Chang Yi

MONȘTRII DIN ORAȘUL INTERZIS

Gara din Grădina Imperială

Traducere din limba chineză
de Ionela Voicu

Cuprins

Capitolul 1. Despre măritișul Micuței Dragon	11
Capitolul 2. Jiaoduan, monstrul care pierde lucruri	33
Capitolul 3. Mâncăcioasele zeități ale palatului.....	47
Capitolul 4. Biroul de obiecte pierdute din Orașul Interzis	67
Capitolul 5. Gara din Grădina Imperială	88
Capitolul 6. Fantoma Căpățână, paznicul comorilor.....	102
Capitolul 7. Iepurele beat	118
Capitolul 8. Monștrii marini din Sala Liniștii Împărătești revin la viață.....	135
Capitolul 9. Lichiorul Zânei Crizantemă	149
Capitolul 10. Secretul vrăjitorului-șaman.....	161

Capitolul 1

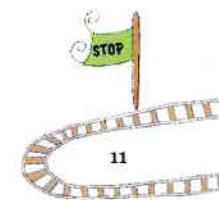
Despre măritișul Micuței Dragon

„Micuța Dragon, fiica subsemnatului Împărat, s-a îmbolnăvit de-o boală grea. Dacă vreun monstru sau neam de dragon poate să dobândească o Perla a Dragonului până în noaptea Sărbătorii Dublului Șapte¹ pentru a o vindeca, atunci subsemnatul Împărat i-o va da acestuia de nevastă...”

Îmi pare foarte cunoscut acest anunț din „Convorbiri între monștrii din Orașul Interzis”. Dar oare unde l-am mai citit?

Cu ziarul în mână, îmi întorc privirea către pisica sălbatică Floare-de-Prun care tocmai mănâncă hrană de pisici în dreptul porții mari, de la intrare.

¹ Ziua îndrăgostiților în China. (n.t.)

– S-a îmbolnăvit Micuța Dragon?

Floare-de-Prun e cu botul afundat în hrana de pisici, nici nu-și ridică capul.

– De ce îmi pare anunțul acesta puțin... continuu eu să zic.

Floare-de-Prun nu mai rezistă și începe să râdă „miau ha ha”, împrăștiind peste tot mâncarea din gură.

– Ce-i de râs? o întreb eu, lăsând ziarul din mână.

– Dar n-ai văzut și tu? Miau --, îmi răspunde Floare-de-Prun cu ochii râzând, mijiiți ca o crăpătură.

– Vorbești despre anunțul împăratului Dragon? sunt eu în continuare nedumerită.

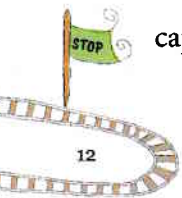
– Nu este un anunț, ci mai degrabă o reclamă! Chiar prima reclamă plătită din istoria „Convorbilor între monștrii din Orașul Interzis”! Fiind vorba despre Dragon, s-a plătit o sumă mare de bani. Miau --, și, zicând acestea, mustățile pisicii mai au puțin și se ridică în slăvi de bucurie.

– Cu ce te lauzi? Micuța Dragon s-a îmbolnăvit, nu ți-e rușine să-i iei bani?

Fac ochii mari; oare când a devenit atât de lacomă?

– Firește că nu-i luam bani dacă chiar era bolnavă. Miau --, ridică vocea Floare-de-Prun de parcă ar fi fost nedreptățită. Dar nu vezi și tu? Clar e un anunț matrimonial!

– Anunț matrimonial? Îl mai citesc o dată cu atenție cap-coadă.

A! Acum știu de ce aveam impresia că l-am mai citit undeva. Nu așa scrie în povești? O prințesă frumoasă și cu suflet bun fie a fost răpită de balaur, fie a fost descântată de un vrăjitor, așa că împăratul dă sfoară în țară, anunțând că cine o va salva pe prințesă, aceluia i-o va da de soție. În cele din urmă, apare întotdeauna un prinț chipeș sau un cavaler și o salvează pe prințesă, apoi cei doi trăiesc fericiți până la adânci bătrâneți. Deși sfârșitul este minunat, totuși niciun rege nu-l va pune intenționat pe balaur s-o răpească pe prințesă pentru a-i găsi s-o mărite, nu?

– Vrei să spui că boala Micuței Dragon este o minciună? o întreb eu neîncrezătoare.

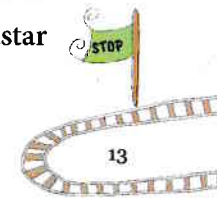
– Crezi că Dragonul duce lipsă de Perlele Dragonului? Familia regală are perle încât nu mai are unde să le pună. Miau --, zice Floare-de-Prun, râgâind.

– Nu-i o practică prea obișnuită de a-ți găsi soț.

– Și asta pentru că Micuța Dragon nu reușește să se mărite.

Unde s-a mai pomenit prințesă să nu-și găsească soț? fluier eu neîncrezătoare.

– E adevărat! mi-a citit Floare-de-Prun numaidacă gândurile. Cine din Orașul Interzis nu știe că Micuța Dragon este urâtă? Dintre toți monștrii care au întâlnit-o, niciunul nu vrea să o ia de nevastă. Împăratul Dragon nu mai știe ce să facă, așa i-a venit ideea. Dacă vreun monstru sau vlăstar

de dragon care nu a mai văzut-o pe Micuța Dragon vine cu o perlă ca să o facă bine, atunci nu mai are vreme să se răzgândească, chiar dacă nu o vrea de nevastă. Împăratul Dragon deja și-a dat cuvântul că o mărită pe fată după cel care aduce Perla Dragonului. Iar asta nu este lucru de glumă.

Sunt uimită de-a dreptul:

– Cum să fie urâtă Micuța Dragon? Nu-i frumoasă ca o zână?

Floare-de-Prun cască, razele purpurii ale asfințitului cad deasupra ei printre frunzele de *zadă*¹, și nu după mult timp începe să sforăie răsunător.

Mă ridic și plec spre Sala Splendidelor Comori. Toată vacanța mi-o petrec hoinărind prin Orașul Interzis pentru că nu am unde să mă duc.

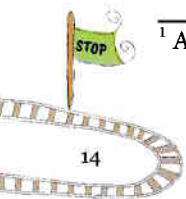
S-a făcut târziu, vizitatorii pleacă treptat, peste Orașul Interzis lăsându-se dintr-odată liniștea.

Sala Splendidelor Comori este un palat superb. În fața lui este o piață ca o curte, plină cu leandri roz.

Admir frumosul palat la asfințit de soare, când dintr-odată aud deasupra capului un zornăit. Ridic capul să văd ce e și trag o sperietură.

Dragonul e tolănit pe acoperișul Sălii Splendidelor Comori, solzii lui aurii confundându-se cu țiglele de teracotă

¹ Arbore rășinos cu frunze lungi în formă de ace. (n.t.)

galben-aurii. Dacă nu te uiți cu atenție, nici nu-l observi prea ușor.

– Hei! Bună ziua! îl salut eu cu glas tare.

Dragonul dă puțin din cap, mustățile lungi îi atârnă la streașină.

– Ploicica, tu ești. Vrei să urci?

Dau din cap că da. Dragonul își întinde un corn lung pe care mă așez, după care își saltă capul și ajung iute pe acoperiș parcă aș fi urcat cu liftul. Cobor binișor, de teamă să nu sparg vreuna dintre frumoasele țigle de teracotă.

– Cu greu vă întâlnesc înainte ca soarele să coboare la asfințit, zic eu, așezându-mă cu mare grijă lângă Dragon.

– Uneori vreau să privesc câte un frumos asfințit, spune Dragonul cu glas sting, părând că nu este prea bine dispus.

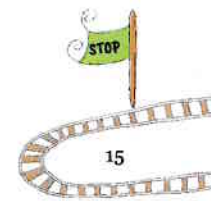
– Micuța Dragon se simte mai bine? îl întreb eu cu băgare de seamă.

– Păi... Dragonul clatină din cap, apoi continuă: Cred că se preface că e bolnavă.

Fac ochii mari de uimire. Avea dreptate Floare-de-Prun.

– Prietena ei cea mai bună – Păunița Albastră, fiica păsării Phoenix, s-a căsătorit de curând, așa că fata asta a început dintr-odată să se agite, povestește Dragonul pe îndelete de parcă ar fi vorba despre fiica altcuiva.

– Dar soluția aceasta este prea...

– Înainte au venit mulți în peșit din neamul dragonilor sau monștrilor, dar după ce au văzut-o le-a părut rău că au bătut drumul. În ultimele secole, nici măcar în peșit n-a mai venit nimeni.

– Micuța Dragon nu a fost niciodată îndrăgostită? Îmi scapă mie porumbelul din gură încât mă sperii eu însămi.

– Îndrăgostită a fost, a venit la mine de mână cu un bărbat, zicându-mi din tot sufletul că vrea să se mărite cu el. Numai că, orice mi-ar fi zis ea, nu-i pot permite să se mărite cu un om, chiar de-ar fi el Nemuritor.

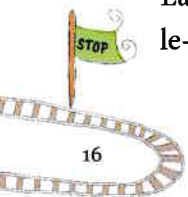
Mi se pare cam nedrept, dacă se mărită cu un om, ce-i rău în asta?

– Și dacă vine un om cu Perla Dragonului? Îl întreb eu dinadins.

– În anunț scrie foarte clar, o dau pe fiica mea de soție doar unui monstru sau vlăstar de dragon care aduce Perla Dragonului. Firește că nu se poate unui om! spune Dragonul, lipsit de amabilitate.

– Poate să fie orice monstru? Doar om să nu fie? ridic eu vocea.

– Nici chiar așa... Dragonul se simte pus în încurcătură, face o pauză apoi zice: Totuși, monștrii care pot avea Perla Dragonului nu pot fi decât cei din vița dragonilor, precum regii Dragonul Mărilor, Dragonul Fluviilor și Dragonul Lacurilor, sunt monștrii războinici cărora neamul dragonilor le-a oferit Perla Dragonului, n-am cum să dau greș!

Acum nu mai am ce zice, s-a gândit la toate, nu degeaba e marele Dragon. Dar de ce am senzația că ceva e în neregulă? Las capul într-o parte și cad pe gânduri.

Da, mai am o întrebare importantă.

– Micuța Dragon gândește la fel? Adică vrea să se căsătorească cu un monstru care aduce Perla Dragonului, oricine ar fi el?

Întorc capul și mă uit fix în ochii Dragonului, fără să-l mai scap din priviri.

Dar nu l-am pus în încurcătură de data aceasta, Dragonul zice:

– A fost chiar ideea ei...

– Micuța Dragon a venit cu această idee?

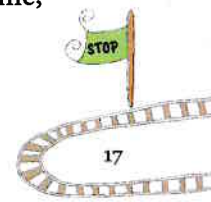
Sunt atât de uimită încât sunt gata să cad din picioare.

Nu pot să nu o compătimească pe Micuța Dragon. Dacă aș fi în locul ei, cu siguranță aș fi cumplit de nefericită să nu mă pot căsători cu persoana dragă mie și să fiu nevoită să mă mărit așa, la întâmplare.

Câteva zile nu am mai fost să mă joc în Orașul Interzis. În ziua Dublului Șapte, încă de dimineață devreme mă țin scai de mama și mă duc cu ea în Orașul Interzis.

– Copilă, nu-i același lucru dacă rămâi acasă și îți faci temele pentru vacanță? mă întreabă mama, pe care o doare capul când mă vede iar după ea.

– La tine în birou mă voi concentra foarte bine la teme, îi răspund eu.

– Dar eu seara lucrez peste program, dormi cu mine la birou? mă întreabă ea.

– Cel mai mult îmi place să dorm la mama în birou.

Am fost teribil de fericită când am aflat că în seara asta pot rămâne în Orașul Interzis. Căci astăzi este ultima zi pentru pețirea Micuței Dragon! Vreau foarte mult să văd cum arată. Oare cine va veni cu Perla Dragonului să o ceară în căsătorie?

Timpu trece foarte repede; până mi-am terminat tema la matematică, afară s-a întunecat. Suflă o adiere de vânt, iar cerul se preschimbă într-un frumos violet. Alerg țopăind de pe un picior pe altul spre Pavilionul Ploii de Flori, dar rămân țintuită locului când ajung în dreptul Porții Florilor de Primăvară.

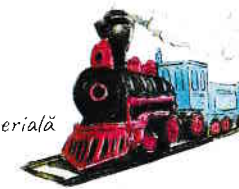
– Ding ding... ding ding.

Nu știi de unde se aude acest sunet cristalin.

Îmi rotesc privirea de jur-împrejur, ridic capul și mă uit în sus, apoi îl plec și privesc în jos, dar nu bag de seamă nimic. Pe cer atârână singură luna galbenă, iar jos nu-i decât umbra mea prelungă. Sunetul acela neînchipuit de frumos pare că vine de undeva din apropiere, seamănă cu sunetul de *pipa*¹, dar și cu cel subțire de flaut.

Înainte șovăind și traversez încet curtea Pavilionului Ploii de Flori. Pe acoperișul înalt al pavilionului parcă este cineva, ține în brațe luna și o ciupește ușor.

¹ Instrument muzical tradițional chinezesc, cu coarde ciupite. (n.t.)

– Hei! Cine ești?

Nu pare a fi monstru. Dar dacă nu e monstru, atunci cum s-a urcat pe acoperișul atât de înalt?

Muzica s-a oprit, iar din spatele lunii pline se ivește un chip alb ca zăpada. Rămân înmărmurită. Ce chip frumos, parcă scânteiază ca roua dimineții.

Deci ea este! Realizez eu dintr-odată, e la fel de frumoasă precum mi-o imaginam. Nu, mai bine zis este și mai frumoasă decât mi-o imaginam.

– Tu... ești Micuța Dragon? o întreb eu, poticnindu-mă.

Nu a zis nimic, ci a aruncat o panglică de mătase lungă până jos, ca un val din mare.

Prind panglica de mătase și n-apuc să-i încerc rezistența că mă trage sus pe acoperișul Pavilionului Ploii de Flori.

– A!

Trag o sperietură, este o senzație mai tare ca montagne russe.

Se întoarce spre mine și îmi spune:

– Eu sunt Micuța Dragon.

– Bună, eu sunt Li Ploicica. Ce frumoasă ești! De ce toți ceilalți spun că ești foarte urâtă? Ieri mă gândeam că poate ai fața plină de solzi de dragon.

Micuța Dragon râde, iar dinții ei albi strălucesc în lumina lunii.

– Probabil așa consideri tu, însă în ochii monștrilor și ai neamurilor de dragoni, Phoenixul este standardul de frumusețe feminină. Eu semăn prea mult cu rasa umană, de aceea sunt văzută ca o urâtenie.

– Dar asta nu-i corect!

E atât de frumoasă și atât de înțelegătoare, în plus are o voce așa de blândă!

– Așa crezi? Micuța Dragon schițează un zâmbet. Dar monștrii gândesc toți astfel, până și tatăl meu regele crede că a dat naștere unei pocitanii de fete.

– Dar tu ce crezi?

Micuța Dragon nu zice nimic. Pleacă capul și ciupește luna din brațele ei. De abia acum văd clar, aceea nu e luna, ci un fel de chitară asemănătoare cu o lună plină.

– Ce este acesta?

– Yueqin¹, îmi răspunde ea. Sunetele acelea plăcute sunt produse de acest instrument muzical.

– Scoate niște sunete foarte frumoase.

Micuța Dragon se înveselește.

– Dacă ar fi acompaniate de flautul lui Xiangzi, atunci s-ar auzi minunat.

– Han Xiangzi? Cel din povestea „Opt nemuritori traversează marea”?

– Da, despre el este vorba.

¹ Chitara lunii – un instrument tradițional chinezesc cu coarde. (n.t.)